

[Ib Christensen]

men om dem må vi sige, at resultaterne ikke har været tilfredsstillende.

Der er gennemført den første etape af en pensionsreform, hvor vi sammen med andre partier havde stillet forslag om en mere social fordeling af denne knap 1 mia kr., der var til rådighed, men det lykkedes ikke at komme igennem. Der er gennemført en landbrugslov, som betyder, at det fortsat tillades, at dansk landbrugsjord er spekulations- og kapitalanbringelsesobjekt for fremmed kapital. Der bliver gennemført en retsplejereform, der betyder mulighed for at udelukke uønskede forsvarere. Den betyder fremskridt på nogle områder, men på dette væsentlige område et tilbageskridt. Der er blevet gennemført en registerlovgivning, hvor vi desværre må sige, at det forslag til registerlov, som retsforbundet fremsatte, kun i begrænset omfang har smittet af i form af større restriktioner med hensyn til at beskytte borgernes privatliv i den lov, der blev resultatet. Endelig er der gennemført en serie af arbejdsmarkedslove, om hvilke vi må sige, at dette er kosmetiske skjul for den økonomiske politik, som man ved og i praksis har erkendt fører til massearbejdsløshed.

Det næste folketingsår må blive de store beslutningers tid. Der må træffes endelig beslutning om de kommende års energipolitik og de store trafikinvesteringer. Alene energiforsyningsproblemet er jo meget stort og må befrygtes i de kommende år at belaste os yderligere. Det er sådan, at hvis vi kunne abstrahere fra de enorme prisstigninger, der er sket på energiområdet, på olieområdet, så ville vores energiforbrug og vores energiimport ikke have haft nogen væneværdig betydning for betalingsbalancen, men da vi ikke kan abstrahere fra virkeligheden, heller ikke på dette område, så betyder det, at vi må gøre noget alvorligt for at sikre energiforsyningen.

Vi mener ikke, at det med de forudsætninger, der kendes i dag, er forsvarligt eller rigtigt at indføre kernekraft. Vi peger på naturgassen som noget, der må prioriteres højt, ligesom vi også peger på de vedvarende energikilder som noget, der er egnet til at supplere energiforsyningen.

Med hensyn til trafikinvesteringerne står vi også foran store afgørelser. Der har på det seneste været megen debat omkring Storebæltsforbindelsen. Det er et spørgsmål, om

man ikke ligefrem skulle gøre det, som det nu vil være i yderste øjeblik at gøre, hvis man skal forny beslutningen om dette, nemlig simpelt hen at sætte det til vejledende folkeafstemning. Det drejer sig om en milliardinvestering. Det drejer sig om noget, som deler samtlige politiske partier, vil jeg mene. Derfor var det måske en idé, at man fik et folkeligt mandat til at gennemføre det, og kan man ikke få det til at gennemføre det, så kan det jo spare os for mange problemer senere, hvis folkets flertal ikke kan overbevises om, at dette er en rigtig investering.

Der er også spørgsmålet om elektrificering af DSB, og vi kan forstå på finansministeren og den fungerende økonomiminister, at retsforbundet er blandt de partier, som regeringen gerne vil drøfte spørgsmålet om prioriteringen af de store offentlige investeringer med, og det glæder vi os til at gøre her i sommerens løb.

Hvad der haster mindre, er en langsigtet skatte- og boligpolitik, hvis regeringen og folketingets flertal viger uden om en tilbundsående og i nogle henseender måske upopulær reform på dette område, og hvis man undlader at støtte sig til de sagkyndiges råd. Vi har ikke brug for en skattereform, der ikke er nogen virkelig reform, men måske på nogle områder endog bliver mere administrativt besværlig at have med at gøre. Derfor er det vigtigere, fremfor at vi hurtigt får en skattepolitik og langsigtet boligpolitik, at vi får gennemført en rigtig politik på dette område.

Vi mener, at regeringen og folketingets flertal i højere grad bør lytte til de råd, der kommer fra de sagkyndige, f. eks. med hensyn til ejerboligsubsidiering, for at nævne et væsentligt område, eller i det hele taget boligsubsidieringsområdet, som nu drejer sig om 10-12 mia kr. på årsbasis.

Vi skal også have saneret fradragene og kan i den henseende som tidligere tilkendegivet her fra denne talerstol tilslutte os en hel del af de forslag, som regeringen er kommet med i sin redegørelse.

Vi kan konstatere, at når det drejer sig om skattereform, og når det drejer sig om langsigtet boligpolitik, da er der næppe mange samarbejdsmuligheder for regeringen til højre side i salen. Det kan man konstatere med glæde eller med beklagelse, men det er en kendsgerning, at det bliver meget svært at